

Arbeidet blandt de ulykkelige i Peking og Tengchow

PEKING

Kjære misjonsvenner!
Lørdag 21. mai reiste vi en liten flokk ut til det store fengsel. Det skulde være dåp idag, syv fanger skulde døpes i kvinnefangelslet og trede i mannsfangelslet. Da vi nådde frem kom vi inn på kontoret for å vente en stund. Vi så oss rundt i rummet. Borte ved veggen stod et veldig skap med en mengde små skutter med et nummer på hver skuff. Nede i skuffen ligger fangenets rettergangspapirer, hvad de har gjort og hvor mange år de skal sitte inne o. s. v.

Signe sier: «Se der er nummer 72, hvor slitt den skuffen er, stakkur, hun kommer aldri ut.»

Men nr. 72 er herlig frelst, det ånder en fred så underbar i hennes nærhet, hun er som en vekelsespredikant i fangelslet og holder bibellesning med fangene. Bestyrerinnen, fangevokterne, de øverste og fangene erkjenner at dette er et underbart verk av Gud. Nr. 72 har drept fem mennesker. Hun og hennes mann var sammen om ugjeringen. Mannen blev henrettet mens hun fikk livsvarig fengsel.

Ja, kjære venner, vær med og bed for henne. Hun er kun 22 år. Ja, nu ser vi fire mannlige fanger under en vokers opsyn bærer det store dopekarr inn gjennom den lange korridor og plasserer det i arbeidssalen. Nu blir det en veldig ståhei. De prater i munnen på hverandre, lærer vann i store dunker, fangene og vokterne og de øverste, alle var levende interessert i dette som skulde skje. Endelig var de da ferdig, det var en mengde vann som skulde til.

Omsider kom vi da til ro og høitideligheten begynte. Vi sang og vi var så beveget over denne dåpshandling at vi var dypt gretpet over hvad vi så og hørte. Broderer som skulde døpe talte om dåpens betydning, så gikk de i dåpens grav med Kristus. En stille, underbar stund.

En av fangene vilde skynde sig op i karret, en av hennes medfanger sa «fu mang», det betyr intet hastverk.

Ja, elskede venner, vær med og bed for fangelsarbeidet. Gud arbeider veldig innenfor disse grangelsmurer. Tenk, hvor sant det er at Jesu blod renser fra all synd. Og at vi alle er ett i Kristus. Kjenner mig så ett med disse frelste fanger, kommer mange ganger ikke i hu at de har vært mordere og forbrytere. Det er mest søster Signe som har fått dette kvinnefangelslet på sitt hjerte, og hun reiser hver eneste lørdag der ut, i storm og kulde om vinteren, men Herren velsigner og det oppveier alt. Av og til følger vi også med. Ja, snart er arbeidsdagen slutt, Jesus kommer snart. Kjenner vi har lyst til å vidne om Jesus for dette folk den tid som er igjen. Den 1. juni skal vi — hvis vi lever og Gud vil — til ti dagers stormøter. Vi ber og ser hen til Herren at han vil forherlige sitt store navn.

Tusen hilser til dere alle kjære. Eders i Jesus

Signe Pedersen.
Inga Johnsen.

TENGCHOW

Efter en beretning av misjonær Aug. Vik om noden i Kinn tillater vi oss ta følgende utdrag fra «Kineseren»:

Her i Tengchow har vi noget som Olafsson har funnet på å kalle de elendiges forsamlings. Det er 4—600 av dette distrikts hungerslidende, som i vår ca. 2 mndr. samles hver form. i en tempelgård og får gratis 2—3 skåler suppe hver.

Å besøke denne forsamlings er slett ingen fornøielse; for der må du være sammen med dette ulykkelige samfunds mest ulykkelige. Nogen av dem er profesjonelle tiggere, men størsteparten er vanlige bondefolk som hungeren har tvunget ut på tiggerstien.

Når du kommer inn i tempelgården ser du disse sultne, utmargede mennesker sitte i lange rekker på jordgulvet og vente på suppen. De fleste er tålig bra klædd — for tiggere å være —, og ser du godt etter, opdager du flere som bærer preg av engang å ha sett bedre dager. Men nu har urensligheten og all annen elendighet tatt overhånd. Storparten er overgrodd av lort, skabb, sår og utøi. Du fryser innvortes ved synet av hvor ufyselig et menneske kan bli, — samtidig som du får medynk med disse ulykkelige mennesker.

Men de har da humøret så pass oppe at de prater — og de er så visst ikke lavmælte. Dertil er par tre tylvter unger som skri-

ker av full hals, og nesten like mange mødre som skjenner dem til ro. Stundom blir moren sint på ungen og tar tak i ørene, kinnene eller hvor hun i raseriet får best tak, så en kunde tro hun vilde gjøre ende på den vesle stakkaren. — Snart hører du leven av nogen voksne som er røket i hånen på hverandre og skjenner og banner så det høres lang vei. Ikke sjelden går det til håndgripeligheter så du må ile til scenen og skille dem ad.

Men mange er så utsultne, at de lite makter å snakke. Du ser menn og kvinner i sine beste år går og rager av vanmakt. Flere orker ikke ete, de må bare ligge og daglig dør der folk. En dag blev båret ut 4 døde, en dag 7, igår 3 og idag 2, mens to andre lå og kjempet sin siste kamp. Hjelpen nådde dem for sent.

Jeg skal ikke glemme hvad jeg så igår der borte i «de elendiges forsamlings»: På det støvete jordgulv lå en eldre kone og stred med døden. Ved den ene side satt hennes voksne sønn og lesket de tørre leber med vann idet to store tårer trillet ned over kinnene hans. Ved den andre siden satt hennes yngste sønn, — 11—12 år kunde han vel være — og storgråt.

«Har du råd for mor?» spurte den eldste sønnen mig. «Nei, jeg har nok ikke det nu,» var svaret.

— Så begynte matutdelingen — og da den var over, gikk jeg

bort igjen for å se til dem, — men da var livet ebbet ut. Hennes yngste sønn hadde lagt sig ved siden av sin døde mor og storgråt, strøk mor om pannen — rusket i henne og ropte:

«Mor, kan du ikke se på mig mer! Mor! Mor!» — Jeg klappet den ulykkelige gutt på skuldrene og sa:

«Mor kan nok ikke se dig mer, hun er reist — men kom og få dig litt mer mat.»

— Men han var ikke til å trøste. Fire — fem timer senere kom likbærerne — 2 mann —, la en taugstropp rundt skuldrene og en rundt lårene og bar henne ut mellom sig efter et bæretre, kastet liket ned i en grav ut for sydporten og rotet mold på. Uten likkiste fikk hun sin plass der ute mellom flere andre som disse siste ukene har bukket under for hungerdøden og fikk samme slags begravelse.

I en annen tempelgård her i byen har byens ledende opprettet en «suppestasjon» — i likhet med vår, hvor ca. 4000 sultne får mat. En liten hjelp er det jo, og mange menneskeliv er allerede reddet. Men enda dør det her i byen 20—40 mennesker daglig av sult.

— Arme Kina, for en stor elendig forsamlings du har! Hadde du brukt færre penger til kuler og krutt, hadde du også færre som sultet ihjel.

BLI IKKE TRETT.

Bli ikke trett du som har fått en tjeneste betrodd av Gud, la ikke hendene synke i misnot fordi du intet ser. Den som holder ut skal bli bonnhørt! Herren eier ennå all makt i himmel og på jord idag og alle dager. Han skal visse skaffe sine utvalgte rett, de som roper til ham dag og natt. Selv om du intet ser, er saken for hans ansikt. Herren alene kjenner tider og timer, men bonnhørelsen er viss. Jesus selv er oss borgen derfor. Han bad selv i sitt kjødsdager om å se verden frelst, vundet for Gud. Allikevel måtte han i tro legge livet ned for først i opstandelsen å se satan beseiret og først på pinsedag å se Guds me-

nighet grunnet her på jord. La oss lære tålmodighet av ham. Ennu i denne stund sitter han ved Faderens høire hånd og venter på å se den siste del av seiren fort igjennem, å se sine fiender legges som en skammal for sine føtter. Det er hans utholdenhet vi behøver i vår tjeneste for Gud, hans kjærlighet utgytt i våre hjarter ved Hellig Anden skal gjøre oss til seirvinnere i hans navn, så fremt vi holder fast vår første fortrosthing til ham. inntil han kaller oss herfra.

FRA FILMSKUESPILLER- INNE TIL EVANGELIST.

Mrs. Edith Mae Pennington er navnet på den nye kvinnelige evangelist som er fremstått i Amerika. Hun var for en feiret filmdiva. Hun forteller selv at hun under Guds Ånds påvirkning blev drevet inn i en enkel kirke i en av de vestlige byer, og der sprang hun frem til alteret, gråt og bad. «Enhver byrde falt som ved et mirakel fra mitt hjerte,» sier hun.

«Gledetårer strømmet nedover mine kinner. Jeg hadde allerede revet av mig mitt halsbånd. Da jeg nærmet mig alteret tok jeg min skinkåpe og kastet den på gulvet. Jeg blev plusselig lykkelig. Foran mig brente et evig lys. Den følgende dag solgte jeg alle mine juveler og ga pengene til veldedige eiendoms. Så kastet jeg fra mig sminke, lebestift og pudder. Jeg hadde ikke mere bruk for slike satans leketøi.»

Mrs. Pennington har ved sin enkle forkynnelse ført hundreder av sjeler til Kristus.

ALLE DAGER.

I sommerferien besøkte en gammel venninne Jørgen Moe på hans prestegård.

Da det daglig holdtes andakt i huset leste hun ikke selv i sin bibel, ja, hun hadde ikke engang tatt noen med for ferien.

En dag da Jørgen Moe befant sig i haven med sin gjest, sa han til henne:

— Hvor i Bibelen leser du nu om dagen?

— Nu? Nu leser jeg ikke; du

leser jo for mig, var hennes svar. Uten å si mer forlot Jørgen Moe haven, gikk inn på sitt kontor og kom snart efter tilbake med et testament han rakte henne. På første blad fantes følgende linjer:

Alle dage —

ingen du undtage — —

Lys og tukt og trost av boken hent. Så, min Kjære, skal det være!

Husk, det er din Freisers testament!

EN GOD SAMVITTIGHET

er en uerstattelig ting. Man kan komme langt på vei ved noe å betrakte de 10 efterfølgende punkter:

— Å gjøre godt mot alle.

— Ikke å tale ille om noen.

— Å høre vel efter innen vi dommer.

— Å tenke innen vi taler.

— Å tie, så lenge vi er fristet til å tale heftige ord.

— Å være mild mot de bedrovede.

— Å be omforladelse når vi har feilet.

— Å være saktmodige mot andre mennesker.

— Ikke å lytte til baktalere.

— Ikke å tro det onde som si-

ORDETS MAK.

For 50 år siden blev de første omvendte i Uganda, Afrika, døpt. Idag er det nesten 1/2 million døpte kristne i dette distrikt. De innfødte misjonærer teller 273, og hjelpere (menn og kvinner) 9500. Mange av disse er også misjonærer blandt de nærliggende stammer.

TRYGGHET

«Er det ikke farlig å arbeide blandt de spedalske?» blev en misjonær i India spurt. Han har utført et velsignet arbeide blandt disse utstotte.

Han svarte: «Det er tryggere å arbeide blandt de spedalske hvis Gud har satt mig til den opgave, enn å arbeide på noget annet sted som jeg selv har utvalgt mig.»

Ajl.

MISJONS-RØSTEN

Friløst, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Post boks 32, Sarpsborg. Abonnementspris er: I løssalg 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oplysning og betalinger skjer til ovenstående adr.

De kristnes trengsel.

Når man tenker på de mange som må sette livet til for sin tro og bekjennelse ledes tanken gjerne tilbake til martyrtiden under den grusomme keiser Neros regime. Det var på den tid et ledd i folkeforlystelsens å se de kristne late livet i de mest uhyggelige former, gjerne som levende fakler eller som føde for sultne rovdyr. At disse pinsler ikke maktet å fravriste de kristne deres tro bringer både Bibelen og historien mange bevis for.

I vårt fredelige Norge er vi dog spart for denslags, omenn den antikristelige ånd dog stadig vinner større terreng. Ingen kan dog være trygg for hvad fremtiden vil bringe.

Russland har allerede mange kristne martyrs blod på sin samvittighet og motstanden mot de evangeliske sannheter er likt djerv.

De stadige uroligheter i Kina har også ført til trengselstider for de kristne. Der er kostet det noe å bekjenne Kristi navn. Ikke bare for de innfødte men også for misjonærene. Så sent som i februar måned dette år blev en av Svenska Misjonsförbundets misjonærer halshugget efterat han hadde sett femten andre troende legge sitt hode på blokken for Kristi navns skyld. I de fleste tilfeller er det kommunistene som har drept de kristne.

Det er således ikke bare Europa som er utsatt for den kommunistiske terror.

Andre trengsler, som særlig gjør sig gjeldende i den ytre misjon, er den motstand som gjør sig gjeldende fra katolsk hold. Den evangeliske misjon i Kongo har lenge vært utsatt for forfølgelse av de katolske prelater. I siste årsmelding fra Svenska Misjonsförbundet nevnes flere eksempler på katolikkens fremferd. På en stasjon har en familie måttet rømme til skogs for å verne barna sine mot katolikkene, som vil ta dem med makt, fordi moren er slavinne, og katolikkene har tvunget eieren til å overlate barna til dem. I en by fikk de med hovedingens hjelp stengt den svenske misjonsskole, all evangelisk preken blev forbudt, og skolelokken blev båret til den katolske stasjon. Ved klage til myndighetene blev dog dette forandret.

Det kunde nevnes mange lignende eksempler.

Tilbake til misjonsmarken.

Br. og str. Svendberg. Halden, som nu i en kort tid har vært på besøk i hjemlandet, akter om Gud vil å reise tilbake til sitt arbeid i Karvi, India, i midten av september måned.

Kinaforbundet forbereder utsendelse av en hel flokk misjonærer i løpet av sommeren. De fleste av disse har vært ute før, men der er også en del som går ut for første gang. Tross misligheter og vanskeligheter i Kina, ber disse brodere og søstre om å få gå ut nu. «Vi kan ikke holde dem igjen lenger», sier generalsekretæren, «da de føler sig så sterkt dragne ut til misjonsmarken, ikke minst de som har vært der før.» — Noen av dem skal til det nye felt i Manchuria, de andre til Forbundets gamle misjonsfelt.

Er søndagsskole-saken i fremmarsj?

Der arbeides med intens iver rundt omkring i vårt land for den store og viktige sak: Barna for Kristus! Blandt de frie venner er det i den senere tid gjort meget for at dette arbeide skal bli mere kjent og skattet i forsamlingsene. Tro sikkert de fleste kristne mennesker forstår betydningen av å drive et godt barnearbeide.

I disse to sommermåneder som forestår skal der arrangeres flere stevner for barna. Den 19. juni avholdes søndagsskolestevne i «Håpets», Solbergelven, hvor muligens Da vid Eriksen deltar. Likeså i Trøgstad den 19. juni, hvor flere søndagsskoler er innbudt. Sætre i Hurum har også innbudt til stevne og vennene i Skiptvet den 3. juli.

Gud gi at arbeidet måtte lykkes! Vi vil slutte oss med av hele vårt hjerte og vær med i bønn for disse skarer av barn som søndag efter søndag går under Guds ords innflytelse.

Hindre ikke de små i å komme til Jesus!

S. T.

En rett kristen

bryr sig ikke om hvor dårlig det går for ham: bare det går bra for Jesus Kristus. Han sier som Meffiboset til David: Han må gjerne ta altsammen, fordi min herre kongen er kommet hjem med fred. 2. Sam. 19, 30. Går det bare vel med Guds navn, så spør Moses ikke om han blir strøken av livets bok; og Johannes døperen, sier, det bør ham å vokse og mig å avta; denne min glede er nu fullkommen.

Taushet.

Prins Bernadotte sa i en preken:

«For flere år siden horte jeg en misjonær fortelle om hvorledes den mest leste bok i Kina begynner. Det er med disse ord: «Himmelen er tom, jorden er tom, og hjertet er tomt.» Det er ikke bare i Kina det er slik, men midt i blandt oss går så mange, mange som har det likedan. — Men kjennner man at «himmelen er tom og jorden er tom», da er det ikke underlig at også hjertet blir tomt. Der finnes intet av det jordiske som metter sjelen, ingenting som tilfredsstiller i livet. Mett dig daglig i evangeliet!»

Fra Finnmark.

Herren er min Hyrde, mig fat-tes intet. Salm. 23.

Hvor godt å få fått en god veileder — god hyrde — en som elsker fårene, og derfor ikke vil forlate dem til rov for ulven.

Er for tiden i Skjotningsborg. (Et fiskevær som ligger østligst i Vestfinnmark).

Var her for 8 år siden og såvidt vites har ingen frie vidner vært her siden. Her er nok så mange mennesker, men den største del er Læstadiansk-sinnet, og holder derfor på sine gamle lærebegreper istedet for Guds ord. O, hvor det er tungt å se så mange sjele innhyllet i mørke og døde former, mens den herlige frie nåde i Kristus er et fremmed område. Herren er dog nær på møtene og taler til folket, og de få som også her tror Guds ord, blir velsignet.

Har også vært i Kjølefjord, hvor Herren har satt br. Myreng og hustru som et lyspunkt i mørke, og det var gledelig å få hilsa på dem og også der få utså livets ord, og Herren selv vil la sitt ord spire å bære frukt.

I juli begynner så en hel rekke stevner: først i Troms fylke og senere i Finnmark. Skulde nu Herren minne dig om å ta op hertil og hjelpe oss, så vær ikke blandt dem som undrager sig. —

Første stevne begynner i Balsfjord den 10. juli og så videre muligens til Rossfjord, og så Brei-

vikbotn, Finnmark, den 24. juli.

Du som er utvalgt til Herrens sendebud, enn om du lot Herren få benytte dig heropp en stund av sommeren —

Det er forøvrig kjært også heroppe å få se sjele søke Herren, og vi vet at forblir vi i Gud skal vi også få bære frukt og se at skæden spirer.

Kjør hilsen til alle kjente. Skjotningsborg den 2. mai.

Eders Oskar Gamst.

Balsfjord.

Fra Balsfjord skrives i et privatbrev bl. annet:

« — Vennene her har det godt og Herren legger flere til. Vi kommer til å klæ storsalen innvendig og samtidig male huset utvendig. Vi har ikke penger i kassen og må derfor utføre arbeidet gratis. » —

Det er herlig å se at arbeidet går frem og at Gud er med. Det har vært meget å kjempe med for vennene i Balsfjord og vil sikkert også bli det i fremtiden. Men Herren er trofast og Gud vær takk som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus! Derfor mine elskede brodere, vær faste, urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning, da I vet at eders arbejde ikke er unyttig i Herren. 1. kor. 15, 57—58.

Kristi uransakelige rikdom.

En rik kjøbmann fikk en dag mens han satt på sitt kontor vite at et foretagende hvori han hadde anbragt den største del av sin formue var gått fallet på grunn av lederens bedrageri. Han satt nu aldeles nedslått ved sitt skrivebord. Plutselig grep han pen og papir og begynte å regne så tallene svirret for hans øine. Da han behøvde å se efter i en bok angående en bestemt sum fikk han i haast ved en feiltagelse fatt i en bibel. Likesom sin gudfryktige far hadde han Bibelen stående blandt de andre bøker på skrivebordet; men han brukte aldri å lese i den, som hans far gjorde. Mekanisk slo han op i den og den åpnet sig ved det siste blad hvor der stod noe skrevet med hans avdøde fars håndskrift. Det hadde sønnen aldri lest.

Men da han nu gjennomleste det skrevne blev han lettere og lettere om hjertet og tilslutt fyltes hans øine med tårer. Hvad var det da som grep ham så dypt?

Det var følgende ord:

«Min sønn jeg efterlater en stor formue i verdipapirer til dig. Bruk ikke denne formue i selvishet efter ditt eget behag, men efter Guds vilje og til gagn for lidende mennesker. Glem ikke at hvor verdifulle disse papirer enn er som ligger i pengeskapet, er de dog kun skrevet av menneskehender. Det beste verdipapir er skrevet av Gud og det er Bibelen. Dette papir beholder sin verdi og faller aldri i kurs og om den dag kommer da du erfarer at menneskelig lykke og jordisk rikdom er likesom glass der sønderbrytes, så vit at Gud har et verdipapir som gjør dig til den rikeste millionær selv midt i jordisk fattigdom.

Forakt ikke Guds ord. Hold det alltid heldig. Hor det, lær av det, ja lev efter det.»

Disse ord skrevet av den elskede fars hånd sank dypt i den nedslåtte sønns hjerte og viste ham i nodens stund veien til den sanne rikdom som varer evig. Amen!

Priset være Gud for tid og evighet fordi han har gitt oss Jesus Kristus, i hvem alle visdommens og kunskapens skatte er skjult til stede. O hvilken rikdom, som vår trofaste Gud i sin store kjærlighet åpenbarte for oss i Kristus. I ham har han skjenket oss tilgivelse og fred efter sin nådes rikdom. Golgatas forsoningsverk — Herlige budskap. O dyp av rikdom. Halleluja! Som vi nu alltid kan få nytte innholdet av. Jesus døde for mine synder. Han opstod til min rettferdighet. Han opførte til himlen og satte sig ved Kraftens høyre og ga oss Hellig-Anden som nu gjør rikdommen som vi har i Jesus levende og herlig for oss.

Er ikke dette som Gud har gjort for oss i Jesus verd å opheie. Pris og ære.

Tenk så stort det er at Gud operiste Jesus fra de døde som et bevis for alle evigheters evigheter at han hadde antatt ofret den enes død i alles sted. Halleluja! Så nu kan den største synder på jord, der i sin store nød tar sin tilflukt til Golgatas kors, frimodig regne med Guds fullkomne tilgivelse og velbehag for Kristi blods skyld. Amen.

Ja, isannhet en underfull Frelser vi eier. Vi vil nu vidne frydefult om hans seier. Det er kun det som opveier alt annet på denne syndefulle jord.

Anden vil nu enn mere føre oss som Guds folk inn i en dypere erkjennelse av de rikdomme som er i Jesus Kristus, som er sannheten. Anden bor ved troen i våre hjertes. Der har han opslått sin bo-

lig. La oss være stille for dens rost som lyder derinne. Den er vårt beste. Den vil gjøre vel innoss for hans stemme er advarende, formanende, tuktede, stundende, opmuntrende. Veiledende og alltid i nøieste overensstemmelse med sannheten. Ære være Gud og Lammet!

Gud vil gi oss nåde til å øve den i å opelske et lydhørt øre for det hjertets helligdom. Amen! O hvor ken rikdom å ha Kristus boende i sig ved troen. Ja samfundet i Anden er herlig. Det er Jesus Faderen, vi i Jesus og Jesus i oss Halleluja!

Hvem formår å fatte bredde lengden dybden og hoiden der gjemt bak disse ord. Alene Anden kan åpenbare og føre frem til de diene og virkeliggjøre dette uopredbare samfund for oss. Gud vær evig lov. La oss ophioe Jesus fryde og glede oss i ham. Mange søker sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstandne Frelser som sier: Jeg lever og I skal leve. Det er vår himmel og vår herlig dom! Halleluja. Vi vil fortsette å søke sin glede i de forgjengelige ting i denne verden, men vi kommer i besiddelse av de ting som er der oventil, de er evige uforanderlige. Det er den korstede og gjenopstand

Misjonsstevne

for Alb. M. Christiansen avholdes hos Bjelkerud, Sørkedalen søndag 19. juni. Møter kl. 12 og 4.

Vennestevne

i Eldsvoll. Velkomstmøte lørdag aften den 9. og på Festiviteten søndag 10. juli. Velkommen i Jesu navn.

Vennestevne

avholdes på «Klippet», Saltnes Råde, søndag den 3. juli. I stevnet deltar flere treisende predikende brodre. Motene begynner kl. 10.30 form. Kl. 4 og 7 efterm. Niste, mugge og kopp medtas. Kaffe og melk fåes kjøpt på stedet. Alle velkommen! For vennene Lars Lervik.

SPREDTE FELTER

De forsomte felter.

Søndag 29. mai var mannsmusikken fra Misjonshuset, Sarpsborg på utfukt til Fjellstad. En gård der ligger på grensen av bygdene Rakkestad og Skjeberg. Flere venner var også reist med og det var en full «buss» av glade og lykkelige Guds folk der reiste iver i det deilige sommervær. Det er ikke ofte det er frie moter der og det var herlig å se at mange av folket fra stedet og omegn var møtt frem. Det var fullt hus. Det blev et dyrebart møte hvor flere brodre vidnet om Gud og sang Herrens pris til «strengel» som forudm David. En deilig ånd hvilte over møtet. Vidnesbyrdene blev fremført med kraft og det kjentes at ordet grep hjerterne. Møtet begynte litt over fem og med undtagelse av en liten matpause fortsatte det til halv ti. Enda var det likesom umulig å få sluttet og musikkvennene måtte synges en siste sang ute på gårdsplassen før vi reiste. Vi kjente at det var dyrebart å være sammen da Gud smeltet våre hjerter til ett i det levende og evige ord, som er hans eget.

Tror sikkert at møtet skal bære frukt for evigheten. Etter et hjertelig takk fra oss for samværet og et likeså fra vennene på stedet, blev vi ønsket velkommen igjen. Om Herren drøier og vi lever vil det også bli gjort med glede.

G. I.

Misjonsbeløp.

Innkomet i mai 1932 til søster Dorothea Klem. Børselv, Finnmark: Str. R. Drammen 20. En broder og str., Moss 15. Søstermisjon. Knofs gt., Drammen 17.22. Str. B. H., Drammen 10. Eunike Vold, Moss, 5. Str. K. L., Drammen 5. Venner i Gol, Hallingdal 65. A. Larsen, Sundmøre 90. M. Hoidal, Sundmøre 10. En søster J. A. 50. Fru Jonsen, Drammen 10. Ubenevnt 10. Kollekt i Knofs gt. Drammen under stevnet 96.78. Den som sår med velsignelse, skal høste med velsignelse, 2. kor. 9, 6.

Hilsen

Thora Finnerud, N. Danvik. Drammen.

Göteborg bibelselskap

har i året 1931 utdelt 8932 bibler og 1200 Nytestamenter. Under sin 118 årige virksomhet har bibelselskapet utdelt 1,029,000 bibler.

Misjon blandt Meksikoindianerne.

Tre misjonærer fra den presbyterianske kirke i Meksiko har begynt et misjonsarbeide blandt 227,000 maya-indianere. Også blandt Meksikoindianerne som er den næststørste stamme i Amerika og omfatter 517,000, har man begynt misjonsarbeidet.

Disse misjonsstammer kjenner intet til evangeliet. Det er første gang i Meksikos historie at der gjøres et organisert og vedvarende misjonsarbeide blandt de store indianerstammer.

Vær ydmyg.

Dersom du er et kar av gull og din bror er et kar av tre — vær ikke hovmodig av den grunn. Det er Gud som gjør forskjellen. Den trenge for det heles harmoniske sammenføring. Jo mer Gud gir av evner og rikdom, jo mer ydmyghet krever han.

De minner som er dypest, er de rikeste; de stjerner som er høiest, oppe, er de minste. Jo mer Gud lar menneskene komme til ære, jo mer skal de ydmyge sig for ham; jo mer frukt, desto lavere den gren hvorpå den vokser. Hovmod og stolthet er alltid innetthets ledsager.

Bibelen i Polen.

Det britiske bibelselskap blev for en tid siden av de polske myndigheter nektet utbredelsen av bibelen med den begrunnelse at loven forbad kolportasje av skrifter som kunde føles krenkende for sedeligheten og de religiøse følelser. Denne beslutning vakte en pinlig oppmerksomhet overalt i den kristne verden, og de polske myndigheter har nu funnet det klokkest å ta den tilbake.

Nådens dør.

Dørene inn til gjenfødelsens og helliggjørelsens livsalige erfaringer åpner sig ikke for filosofiens hånd. Hvis mottagelsen av disse velsignelser var avhengig av tilgivelsen av visse slutninger og erkjennelser av visse store prinsipper for sjeljelivets videnskap, vilde iøvrig størstedelen av menneskeslekten være fortaapt, ti det er jo meget få, der er opplært og opøvet i sjeljelivets lover. En av grunnene til at nådens dør ikke åpner sig for filosofens hånd, er den, at frelsen er over all forstand. Den er ikke av mennesker og den fattes heller ikke idag av menneskeforstand. Jeg er ofte blitt slått av to uttrykk i Bibelen; det ene er dette, at Guds visdom er darskap for mennesker, og det annet, at verdens visdom er darskap for Gud. Det er vel verd å merke sig, at evangeliet kom til oss ved englebud til Betlehem og ikke gjennom de skriftlokkes hjerter og rådets lærde medlemmer.

Frimodighet

og helhjertethet er frukter som Herren særlig leter efter på vårt livs tre, men dessverre så sjeldent finner. Han søker sådanne kristne, som frimodig bekjenner hans navn i verden. Han ønsker ikke at hans venner skal tas ut av verden, men at de må bevares i verden — avsondret av deres ganske hjerte fra det onde og urene. Selv verdslige mennesker vil i almindelighet ha mere aktelse for en frimodig bekjennelse i ord og handling, enn for en «kristendoms», der skikker sig like med denne verden.

Fra stevnet i Askim.

Enestående stor deltagelse og herlige møter.

Søndag 5. juni oprant dagen for det store vennestevne som skulde holdes i Askim. Velkomstmøtet holdtes lørdag aften hvor flere brodre deltok.

Askimvennene har en spesiell drøgelst til å samle stevnedeltagere og denne gang slo de sikkert rekord. Da formiddagsmøtet blev åpnet av br. Joh. Dahl, som leste fra salmen 145, var lokalet og sideværelsene fullt besatte og flere kom ikke inn.

Thv. Johansen fortsatte, og talte ut fra salmen 127: Dersom Herren ikke bygger huset, arbeider de forgyves som bygger på det; dersom Herren ikke vokter byen, våker vokteren forgyvet. Vi er Guds hus, og det er det salmisten sikter hen til. Se hvor lifflig det er å brodre bro sammen.

Br. Bysveen sang en av sine lifflige sange og leste salmen 81. Her er tale om jubel og det er i samnhet inntatt annet og juble over enn dette store Jesu navn! Jakob vilde ha velsignelse, og han slapp ikke Herren for han hadde velsignet ham.

7-mannsmusikken fra Oslo spilte og sang en herlig sang og så fortsatte br. Christoffersen fra Drammen å vidne ut fra Hebr. 3: — Derfor hellige brodre. Moses var tro over helle sitt hus og det er troskap Herren ser efter. Hans hus det er jo vi. Herren har gjort alt for oss og vi har å rope ut til menneskene om den seier som ble vunnet på korset!

Lille Mary Ringsrud fra Sarpsborg og hennes mor sang en gripende sang, så hele forsamlingen var grepet til tårer. Herren bruker også de små. Str. Ringsrud avla også sitt vidnesbyrd.

Møtet kl. 3.

En stund for middagsmøtet skulde ta sin begynnelse var lokalet fullt besatt igjen og da ikke

på langt nær alle kunde komme inn blev møtet holdt ute i det fri. Til en begynnelse sang sangkoret fra Møllergt. 38, Oslo, to sanger under ledelse av br. Arnt Sjøgård. Det var et prektig sangkor og de bør holde frem som de stevner. 7-mannsmusikken sang også en sang.

Br. Ersrud sang en sang og talte fra Ap. 5, 12: Verdig er Lammet, som har kjøpt oss fra jorden til Gud. Det er godt å være samlet om dette verdige verk som skjedde på Golgata.

Sø g å r d: Løk. 6, 22. Guds ord lyder snart alle steder, men det er så få som tar imot. Et sted er beredt for oss alle. Vi venter på den stad med faste grunnvoller. J. G. I. t t e n b e r g: Gud er vår fred. Han har satt oss i frihet og han er midtpunktet for oss idag. Vi har alt samlet på et sted.

Sangkoret og 7-mannsmusikken fra Oslo sang noen sanger og så blev det anledning til frie vidnesbyrd. Br. Holm fra Sarpsborg og misjonær Dagmar Jakobsen m. fl. deltok.

Avslutningsmøtet

måtte også holdes ute, da det ikke fantes lokale og oppdrive. Mange var med og priste Herren — ja, det var en hel sky av vidner. Under motene kom flere alvorlige budskap gjennom tunger og tydning og det var jubel og lovsang. Det sommer sig lovsang for de hellige.

Mange reiste fra stevnet med fornyet mot og kraft. Gud gi vi så kunde være til mere nytte hvor vi ferdes henne i denne verden. Så det engang kan sies om oss: Du har vært tro over det lille, jeg vil sette dig over mere.

Det var glidt å møte med mange kjære og kjente fra forskjellige steder. Vi fatter mot.

S. T.

Andens glød

i en kristens liv kan kjøles og slukkes, hvis man ikke våker og ber. Menigheten i Efesus var engang brennende i Anden, men det varte ikke mange årtier, foren budskapet lod så vemodig: «Du har forlatt din første kjærlighet.» Menigheten i Laodikea hadde heller ikke alltid vært lunken; sikkert hadde frelsessangen lydte også der, og mektige bønnerop var også blitt opsendt fra nidkjære, brennende hjerter. Men allikevel — efter en liten tids forløp så Herren om den: «Du er lunken og hverken kald eller varm.»

Men er det mulig, at disse to menigheter er typiske eksempler på mange kristne, ja, på mange menigheter idag?

Passer ordet: «Du er lunken», på dig og på den menighet du tilhører? Det er kanskje mange år siden at du var med i den vekkelse, hvor du blev grepet av Gud, og hvor du gav ham ditt hjerte; men tross de mange år der er gått, har du allikevel ikke kunnet glemme den tid. Den satte så dype, så utslettelige spor i ditt indre menneske; du kan nesten ennu føle gløden som dengang brente i din sjel.

Men svar blott: Har du mistet noe av den hjerteglød i årene som svant? Er du idag en kristen der er brennende i ånden? Man blir mere avdempet med årene, svarer

du kanskje. Ja, det er sant nok. Stemningsbruset kan legge sig, følelsene blir stundom ikke så sterke, som de var i de unge dager, men guddomsgloden, kjærligheten, det varme, inderlige liv i Gud — er det idag like så stor en virkelighet for dig som dengang. Bliv stille og gi derefter dig selv og din Gud et ærlig svar på dette spørsmål.

Vi trenger til ny ild fra det hoi i de kristnes liv; vi trenger til nytt liv i doende kretse. Men det er blot den som selv eier den himmelske ild i sitt hjerte der kan bringe den videre til andre. Det gir aldri ild når to isstykker kommer nær til hiannen. Kast derimot en mengde brennende fakler i en bunke, og det blir et veldig bål.

Et maskineri kan være så fint konstruert, det være vil; det kan være blankt og smukt men mangler ilden, gløden, kraften, er det til ingen nytte. Du kan arbeide, du kan ofre, du kan synges og vidne, men er Andens glød i dig slukket, kan du aldri gjøre andre brennende, og Gud kan tross din lysende begavelse ikke bruke dig til å redde en kald og doende verden.

Ja, horer jeg en og annen kritisk hviske, det vilde være godt, om vår prest fikk denne himmelske glød i sitt hjerte! Ja, det er sant, min venn, men det vil være ennu bedre om du selv blev brennende i ånden. Det er tilvisse ikke

Vennestevne

Søndag den 10. juli avholdes vennestevne på «Betel» Storsteinnes i Balsfjord. Man anmelder sig enten til Nils Tollefsen eller Edv. Mathisen-begge på stedet. Eller til undertegnede, postbox 34, Tromsø. Enhver er velkommen! For vennene Henrik Eilertsen.

Vennestevne

holdes på Karmel, Svelvik, søndag 3. juli. Alle hjertelig velkommen. Ragnvald Volden.

Vennestevne

avholdes på «Fjordvang» Vestre Gran, Hadaland den 3. juli. Møtes kl. 11 form. Tale av Mical Kristiansen og Harald Byveen m. fl. Kaffe og mineralvann på stedet. Hjertelig velkommen! På forsamlingen vegne Erik Aserud.

lett for en sjelesorger å bevare sitt åndelige liv friskt og hjelpe andre fremad, hvis flertallet av menighetens lemmer har en avgjort skrekk for den ild, hvorom vi nu taler. Gud alene kjenner de sjelekamper, de forferdelige lidelser som mange av hans tjenere må gjennomgå for ikke å gripes av uåndelige kristnes isenende innflydelse.

Menigheter der er brennende i ånden, ledet av menn der er brennende i ånden, det er Guds rikes store behov idag.

Gi, når Gud minner dig.

Det hender at Gud minner oss om å gi til hans rikssak, men vi er kanskje ikke alltid villige, og så går vi glipp av velsignelsen han hadde tiltenkt oss.

Det hendte mig en gang følgende: Jeg hadde fått et beløp efter min avdøde bror til å kjøpe en erindring for. Jeg studerte på hvad jeg skulde kjøpe — en gullnål, eller hvad? Imidlertid lå Gud gjentagne ganger misjonens nod inderlig på mitt hjerte og for hver gang tenkte jeg: jo, misjonen skal ha pengene. Jeg folte mig så varm og lykkelig ved tanken på å få gi dette til Guds sak. Men når jeg kom ut fra møtet, begynte fristeren igjen: du må da få lov til å kjøpe en ting til dig selv, det skulde jo også være en erindring.

Til sist blev jeg så kald, jeg folte mig ikke lenger grepet når misjonens sak blev lagt frem. Gud kalte ikke lenger på mig. Da blev jeg så redd, så redd, og jeg sa: Gud, du skal ha pengene. Men jeg kjente at han ikke lenger vilde ta imot dem. To ganger var jeg på vei op til kretskontoret, men jeg blev hindret og kom for sent. Til slutt måtte jeg tigge og be Gud om å være så nådig å ta imot dem allikevel og velsigne dem. Og jeg tror han gjorde det. Tredje gangen slapp jeg inn og fikk betale ophold for en blind på blinde skolen i Kina, og det er min inderlige bønn at Gud må velsigne min brors minne på denne måten, så der må vinnes en sjel for Jesus.

Dette har lært mig hvor alvorlig det er å være ulydig mot Guds minnelse. Folg Guds kall for at du ikke skal tape velsignelsen!

Agnes. («N. Miss.t.»)

GUDES PLAN

III. Guds plan og satans. Den onde i Guds skapnings verden.

Jeg erindrings meget godt, at sognepresten i St. James, Hat-cham like efter min ordinasjon i 1904, anmodet mig om å overtå bibelklassen for menn. Den bestod av ca. 200 menn, og da jeg nettop hadde kommet fra universitetet og hadde gjennomgått en teologisk eksamen, som var ganske krevende, forestilte jeg mig at jeg var mer eller mindre skikket til å utlegge skriftene. Jeg husker godt at jeg ved en leilighet sa til disse menn: «Hvis dere har noen vanskeligheter, så bare kom med dem, så skal vi gjøre vårt beste for å løse problemene.» Jeg var ikke opmerksom på, at det i denne bibelklasse var menn, som hadde vært Guds tjenere fra før jeg ble født, og som kjente sin bibel fra perm til perm. Et spørsmål som blev innsett forbløffet mig ganske: «Hvem er djevelen? Hvorfor kommer han? Hvorfor tillater Gud ham å eksistere? Hva vil hans endelig bli?»

Nu vel, jeg gjennomgikk mine teologiske bøker og fant at enkelte var i tvil om hans personlige eksistens. Jeg fant i virkeligheten svært liten opplysning i dem. Da gikk jeg ned på mine kne for Gud og ba ham om visdom og nåde til å behandle spørsmålet. Deretter tok jeg min bibel og min bibelordbok og begynte å efterspore den ondes historie. Jeg hadde ingen anelse om at Bibelen hadde så meget å si om ham. Jeg leste skriftstedet etter skriftsted, som jeg aldri tidligere hadde lagt merke til. Det første skriftsted som forbauset meg var i Esaias 14, hvor jeg leste om en personlighet som kaltes Babels konge, ham, hvem Babel så hen til som deres fører.

Jeg opdaget i dette kapittel, at synden eksisterte for Adam og Eva, at lovlosheten eksisterte før Adam og Eva ble skapt, og jeg leste i det tolvte og fjortende vers

Av
REV E. L. LANGSTON
i «The Life of Faith».

hvorledes Lucifer, morgenrodnens sønn sa: «Jeg vil gjøre mig den høieste lik» og i det øieblik blev synd og lovloshet til i Guds skapning. Der ser vi et bestemt program fattet av et skapt vesen, om å ophøje sig selv og gjøre sig den høieste lik. Men i Ezekiel 28 fant jeg et ennu mere forbausende avsnitt. Her har vi to personligheter fremstilt for oss. En som er inkarnasjonen av det onde, kalt Tyrus' fyrste og personligheten bak ham, som er kalt Tyrus' konge. Tyrus var en stor handelsby, og centrum for rikdommen. «Herrens ord kom til mig således: Menneskesønn! Si til Tyrus' fyrste: Så sier den Herre Herre: Efterså ditt hjerte ophøier sig, og du sier: Jeg er Gud, jeg sitter på Guds sete, midt i havet, og du er dog et menneske, og ikke Gud, og dog akter du ditt hjerte som Guds hjerte.» Her beskrives en som uttaler om sig selv at han er Gud, uttaler at han er et guddommeliggjort menneske. Har noensinne et sådant menneske eksistert inntil denne dag? Hvis ikke, når vil han komme? Etter som vi lesere videre ser vi denne personen visere en Daniel, med ekstraordinære formue og makt, dyrket som Gud og døende en fryktelig død. Guds vidnesbyrd om ham er beskrevet således i v. 13: «I Eden, Guds have, var du, allehånde kostbare steiner bedekket dig.» «Du var en salvet kerub som skjermet.»

Kerubene beskrives alltid i Bibelen som Guds nærmeste tjenere, som de der utfører hans befalinger i det himmelske, og denne var den salvede, kerubenes hovedmann, det ypperste av Guds skapning inntil den tid. «Ustraffelig var du på dine veier fra den dag du blev skapt, inntil urettfer-

dighet blev funnet hos dig.» Et skapt vesen.

Det ypperste av Guds skapning. Guds fullendte verk. Fullkommen i skjønnhet for Gud, inntil urettferdighet eller lovloshet blev funnet hos ham. «Du syndet, så vanhelliget jeg dig og drev dig bort fra Guds berg, og jeg gjorde dig til intet, du salvede kerub, og drev dig bort fra de glødende steners midte. Ditt hjerte ophøiet sig for din deilighets skyld, du gjøela din visdom på grunn av din glans, jeg kastet dig til jorden, jeg la dig for kongers åsyn, for at de skulde se på dig med lyst.»

Når vi så fortsetter å lese gjennom skriftene, spesielt i Ap. finner vi at denne personlighet er en konge og at han er tidelt et kongerike. Hvor var nu dette kongerike? Nesten hver måned, helt siden verdenskrigen, har utgravninger nede i Egypten, Palestina, Syrien og andre steder, og har funnet ben etter en gammel skapning, og vi blir fortalt at disse ben er millioner av år gamle. Har Bibelen rett, eller har våre moderne videnskapsmenn rett? Guds ord og Guds verk må stemme overens — og det gjør de. Men mange stilles ansikt til ansikt med vanskeligheter med hensyn til disse spørsmål, i våre høiskoler, og i de bøker vi lærer. Hva er sannhet og hvad er villfarelse. Den moderne videnskap forteller oss at det vilde ta minst 1200 år for den mest typpige vegetasjon av idag å danne en kullåre på seks tometers tykkelse, eller ca. 7200 år å danne en kullåre på tre fots tykkelse, hvilket er den minste tykkelse, man med fordel kan utnytte til grubedrift.

Imidlertid finnes der i vårt land (England) kullåre der er 20 til 36 fot tykke, hvilket, hvis den moderne videnskap har rett betingelser en meget høy alder for denne verden. Forts.

FOR FAMILIENS YNGSTE

FRA SONDAGSSKOLESTEVNET I SARPSBORG.

Det store søndagsskolestevne i Sarpsborg søndag 29. mai fikk veldig tilslutning. Været var jo også ideelt. Kl. 3 samlede barna ved Kirkegaten skole, hvorfra de med guttemusikken spissens marsjerte til den vakre Kullås-park hvor stevnet holdtes. Toget talte over 3000 barn. I Kullås kom det også mange voksne, så tilhørrerantallet nådde op 15-6000.

Stevnet ble åpnet av Arthur Ruud med en velkomstmåle. Etter Ruuds tale sang Metodistkirkenes sangkor tre sange under Einar Pettersens ledelse.

Så var det tale av sogneprest Grimm og adjutant Aschildsen. Mellom og etter talene var det fellessang. Gjennom høitaleranlegg ble talene forsterket så de kunde høres over hele Kullås og langt ute i byen.

Kl. 7 holdtes møte for foreldre og søndagsskoleinteresserte i Betanias. Lokale var fullt besatt. En strengemusikk spilte flere sanger hvorefter Stefan Trober åpnet møtet.

Talere på møtet var pastor Torjus Olsen og forstander Lars Berg. Frikirkens og Bethanias sangkor sang. Graham avsluttet møtet.

Både stevnet og møtet ga et sterkt inntrykk av hvor utviklet og stor søndagsskolebevegelsen er.

«SI MIG, ER DE DATTER AV GUD?»

En liten barfotet gutt på 10 år stod foran et vindu i en skoforretning i New York. Han rystet av kulde og så med

lengselfulle blikke på de mange mennesker som var utstilt.

En dame kom kjørende i sin elskede bil oppover gaten. Hun fikk øynene på den fattige gutt og bad chaufføren stans bilen.

— Hvorfor står du her, min gutt, ser så alvorlig inn i vinduet? spør damen.

— Jeg holdt nettopp på å be Gud, et par støvler, svarte han.

Straks tok den vennlige damen den fattige gutt ved hånden, gikk inn i butikken og spurte eieren om han ville la en av sine betjener gå i en forning og kjøpe 6 par støvler til gutten, og dette ble gjort. Så bad hun om et fat med vana og et håndkle, dette var bragt til veie, tok hun i tenen til den bakre del av butikken, holdt sig ned og vasket hans støvler, tørret dem med håndkledet.

Da betjenten var kommet tilbake med støvrene, trakk hun et par hans støvler, kjøpte et par gode støvler og pakket de øvrige støvrene i et stykke papir. I det hun leverte pakken til gutten, sa hun: «Nu har jeg deg befinner dig bedre, min gutt.»

Da hun vendte sig om for å gå, fikk gutten hennes hånd og sa med tyfytte øine idet han så henne inn i sikket:

— Si mig, er De datter av Gud?

— Ja, svarte hun, jeg er barn av en kjære Gud i himlen, og han har sendt mig hit for å gi dig det du bad om.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Ordspr. 11. 24.

Samfundets ulykkelige.

Olafia Johannsdottir som ofret sig for gatepikene i Oslo, uttalte i et foredrag i Pipervikskirken ved en leilighet:

«Vil du vite hvordan man skal stille sig med falne mennesker, så les om Jesus!»

Der finnes ikke mennesker på jord som man trenger så megen finhet for å omgås, som disse samfundets ulykkeligste. Vi kan aldri være for vare. Se Jesus — hvor uendelig fint han møtte dem. (Den samaritanske kvinne.) Man trenger ikke å være så forsiktig og taktfull overfor en dronning som overfor en gatepike.

Et godt råd når du treffer nogen som du tror trenger din hjelp, eller som du gjerne vil innlate dig med: Be dem om en tjeneste — spør f. eks. om navnet på en gate, eller be dem vise dig veien ett eller annet sted hen (selv om du kanskje vet den bedre selv!) — En lassaron kan bli en gentleman når man ber ham om en tjeneste. En gang hadde jeg fått en plakat på herberget som gjorde inntrykk av å være mer enn almindelig forherdet. Jeg prøvet å komme inn på henne; men det

var likesom å støte på et hårdt skall — «kom bare ikke nær mig!» Jeg bad Gud meget om hjelp til å vinne henne. — Så en aften da hun var ute, smurte jeg mat og satte inn ved sengen hennes. Litt etter husket jeg på at jeg hadde noget julekake igjen i en boks; jeg hentet den, la den ved siden av smørbrødene og gikk så inn til mig selv igjen. Neste morgen så jeg at hun hadde grått; og da jeg begynte å snakke med henne, var det som isen brast med en gang — jeg fikk hennes fortroelighet og kunde hjelpe henne. Men jeg undret mig storlig over hvorledes dette var kommet så plutselig på, og engang senere, da vi var blitt riktig gode venner, spurte jeg henne om det.

«Det var jo julekaken!» sa hun. «De tror kanskje det ikke var noget for mig at jeg fant den på tallerkenen? Det var som det skulde vært min egen mor som hadde tenkt på mig!»

Ja, det var følelsen av at det var en som hadde tenkt på henne. — Gud husket på henne — og lot mig huske på julekaken!

Jesus møter disse ulykkelige som likemenn. Han gir dem sine gaver, men legger aldri skjul på

synden. — Prøv hvor I kommer i livet, å møte dem og rekke dem en hjelpende hånd. Møt dem ikke med nysgjerrighet eller med forundring; for de ser det med en eneste gang. De er syndere som vi. De er syke lemmer på det samme legeme. Om mulig, da ta dig av en eneste. Ta dig av dem som barn — gjør det stille, la dem ikke merke det. — Ha tillid. Gå frem i Herrens navn. — Og be. Be inntil du holder av dem. Be, inntil det skjærer dig i sjelen når nogen legger snarer for dem. Be slik at du til sist ikke kan glede dig ved om du selv har noget uten at du kan dele med andre. Be!»

«Blåkrøsl.»

Gud er alt, og vi er kun det verktøi han vil bruke. Det er ham, der gjør gjerningen, det er ham der virker alt i alle. Nu ber jeg kun om at jeg må bli en rensket kanal for hans kraft. «Een gang har Gud talt, ja to gange: at styrken hører Gud til.» Be derfor om å bli en kanal for Guds kraft; ti uten ham formår vi intet. «Ikke oss, Herre, ikke oss, men ditt navn gi du ære for din miskunnhet, for din sannhets skyld.» (Salm. 115. 1).

- Kina.
- F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
- STR. DORUM og KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavenagt. 10, Oslo.
- HELGA LUNDEBY:
Jul. O. Lind, Moss.
- RUTH PEDERSEN og ESTER PETERSEN:
Th. Wessel, Nordstrand.
- JENS FJELD:
K. Aarmo, Sid st.
- OLGA SCHULT:
Gerda Siveland, Rosenborgagt. 1, Oslo.
- ALFHILD BJERVA:
Torolf Andersen, Schæfferagt. 10 I, Oslo.
- SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Nordstrand st.
- M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
Misjons-Røsten, Sarpsborg.
- TORKILD RASMUSSEN:
Jul. O. Lind, Moss.
- BERNHARD NILSEN:
Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.
- Mansjuria.
- MARTIN KVAMME:
Misjons-Røsten, Sarpsborg.
- Argentina.
- BERGER N. JOHNSEN:
H. H. Sonstebø, Otterholdt, Bø, Telemark.
- SIGURD GRØNVOLD:
Joh. O. Johnson, Sluppen.
- Afrika.
- HILMA HERMANSEN:
Ole Krogstad, Soll, Røllingen.
- INGRID LØKKEN:
S. W. Bjertnes, Torshov p. o. O.
- MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Lovenskioldsg. Lilleaker pr. Oslo.
- HANSINE NESFOSSEN:
Constance Nøstdal, Solhelmsgt. Bergen.
- MARTHA KVALVAGNES:
Anna Næsdal, Sydnesmug 6, Bergen.
- DEN NORSKE KONGOMISJON:
ALB. M. CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.
- India.
- ANNA JENSEN:
Amalie Carlsen, V. Porsgrund.
- FRANCK DESMOND:
Hardy O. Mossberg, Kreditbænk Halden.
- BORGHILD NORDLI:
Dronningens gt. 20, Narvik.
- HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passerbæk p. o. Sjøvær.
- RAKEL EDVARDSEN:
O. Langerud, Numedalsbanen, Kongsberg.
- B. og GUNHILD FINSTROM:
Anne Husås, Kviteseld, Telemark.

Utgit ved en redaksjonskomité